

діло

Виходить щодня рано
вр м. понедігані.

РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок 10, II. пов.
Конто почт. шваб. 26,726
Адреса тел. „Діло—Львів“
Число телефону 261
Рукописи редакція не звертає.

ПЕРЕДПЛАТА

в Австро-Угорщині:
місячно 2,70 К.
чвертьрічно 8 —
піврічно 16 —
щорічно 32 —
у Львові (без доставки)
місячно 2,40 К.
чвертьрічно 7 —
піврічно 14 —
щорічно 28 —
За ясну адресу платити сн 30 с.

Ціна оголошень:

Строчка першого, зможаль-
това 10 з накладеним 60, в
продовж 90, а в останній
число 1 К. Подвійна при
місячно зарт. 1,50.
Незрозумілим строчка 1 К.
Сталогосподина запереною
— 1 слово.
Одні оригірнік коштує
у Львові 10 с.
на провінції 12 с.

Видає: Видавнича Спілка „Діло“.

Начальний редактор: Д-р Василь Папейко.

На мирове предложене центральних держав — відмовна відповідь антанту.

ПАРИЖ, 31. грудня 1916 (Аг. Агаса). Відповідь союзників на ноту неариятельських держав в справі навязання мирних переговорів врученій нині вечером послони Злучених Держав президент міністрів Бріан в імени звязаних союзом правительств Бельгії, Франції, Англії, Італії, Японії, Чорногори, Португалії, Румунії, Росії і Сербії.

Злучені для оборони свободи народів і вірні прийняти зобовязання не складають окремо оружжя, рішили вони відповісти спільно на нібито мирові предложеня, вручені їм неприятельськими правительствами за посередництвом Злучених Держав, Еспанії, Швейцарії й Голандії.

Перед всякою відповіддю уважують правительство союзників за обовязок застеретти ся проти обох сумних тверджень ноти неприятельських правительства за посередництвом Злучених Держав, Еспанії, Швейцарії й Голандії. Перед всякою відповіддю уважують правительство союзників за обовязок застеретти ся проти обох сумних тверджень ноти неприятельських правительства за посередництвом Злучених Держав, Еспанії, Швейцарії й Голандії.

Народи злучені союзом, від трицяти місяців вносять війну, для уникнення якої робили все. Вони ділами доказали своє привязаніє до мира. Те привязаніє є тепер так само сильне як в 1914 р. Коли Німеччина нарушила свої зобовязанія, мир, який вона зломилла не може бути отвертий на її слові.

Ініціатива до навязання переговорів яка не містить умов, не є мировою пропозицією. Са нібито пропозиція, пущена в світ ціс. німецьким правительством, якій недостає всякого вловимого азисту і всякої докладности, є, здасть ся, не стільки мировою пропозицією, скільки радше воєнним маневром. Вона опираєть ся на систематичним нехтованню характеру спору в минулшости, теперішности й будущности.

Що до минулшости німецька нота установає собі факти, дати й числа, що Німеччина й Австро-Угорщина не хотіли війни, не викликали її і не перевели її в діло. В Газі був се заступник Німеччини, який відкинув всяке предложене розвуження. В червні 1914 р. Австро-Угорщина була тою державою, яка по висляноу безпримірному ультимату до Сербії вивілла Сербії війну мимо уансканої зараз сатисфакції. Далі центральні держави відкинули всякі проби, які зробив антант, щоб довести до мирного поладження місцевого спору. Пропозиція конференції, поставлена Англією, пропозиція міжнародної конференції, домагане царя, пропозиція мирового суду (тут надісланий текст же прогалану), — всі ці змаганя Німеччина оставила без відповіді і без словення.

Бельгію напала держава, яка заporučувала її нейтральність, яка не завагала ся сама сказати, що договори є „куснем паперу“ та що „потреба не знає завітів“.

Що до теперішности пропозиція Німеччини опираєть ся виключно на „європейській мапі війни“, яка є висловом тільки зовнішнього і переходового виду положеня й дійсної сили противників. Мир, заключений на таких заложенях, приніс би користь тільки атакуючим, які думали, що могли муть досягнути свою ціль за два місяці, а тепер по 2 роках війни бачать, що ніколи її не досягнуть.

Будущість вимагає за знищення, спричинені виповіджжєм війни Німеччаною, як також за численні замьахи, яких допустила ся Німеччина в іх союзники супроти воюючих і нейтральних, санкції, направи і гарантії (sanction, guarantee, guarantee), Німеччина все се обминає.

В дійсности повідомлене, зроблене центральними державами, не є нічим иншим, як тільки добре обчисленною пробою волнати на розвиток війни, щоб вкінці накиннути німецький мир. Має воно намір ввести в заколот публичну опінію в краях союзників, але са опінію

мимо всіх жертв відповіла вже способом гідним подизу і кинула світло на жарноту неприятельської заван. Хоче воно доплати сили публичній опінії Німеччини й її союзників, які є важко навідені втратами, ослаблені господарськими недостачами і зломані найбільшими зусиллями, яких жадаєть ся від їх народів. Стараєть ся воно змилити і застрашити публичну опінію нейтральних країв, яка вже від давна ви робила собі погляд на первісну відповідальність і здає собі справу з теперішню відповідальности. Рівночасно старієть ся се повідомлене принести користь планам Німеччини, висуваючи наперед оборону людських свобод. Вкінці пробує воно вже наперед оправдати в очах світа нові влучані війни підводними човнами, вивезене робітанків і насильну бранку горожан проти їх власного краю як також нарушене нейтральности.

В повнім зрозумію поваги, але також і конечности сеї хвилі правительства, тісно з собою звязані і в повній згідности з своїми наредями, відкидають займане пропозицією не ширюю і без значіння Запевняють вони ще раз, що мир є неможливий, доки вони не мають гарантії привернення (reparation) нарушеного права і свобод, признаня припущену неродности і вільного існуваня малих держав, доки не є певні такого управильненя, яке може раз на все усунути причини, що від давна загрожували народам, і дати єдину дійсну гарантію для безпеченства світа.

Вкінці союзники вважають за потрібне представити отсі погляди для означеня особлявого положеня, в якім знаходить ся Бельгія по 2 1/2 річний війні:

На основі договорів, підписаних пяти великими європейськими державами, між якими знаходить ся також Німеччина, користувала ся Бельгія перед війною особлявим статутом, який робив її територію неарушимною і навіть ставив її на случай європейських конфліктів під охорону тих держав. Мимо цього Бельгія, при потолтанню тих договорів, мусіла знести на собі перший атак Німців. Тому бельгійське правительство вважає за потрібне докладно розважити ціль, для якої не перестало виступати в боротьбі по стороні держав антанту за справою права і справедливости.

Бельгія все точно зберігала обовязки, які покладала на неї нейтральність. Взяла вона за оружжя, щоб боронити своєї незалежности й нейтральности, яку нарушила Німеччина, а також, щоби остати вірною своїм міжнародним зобовязанням. Дня 4. серпня державний канцлер Німеччини признав в парламенті, що той атак є нарушенем міжнародного права й обіцяв се направити. Від півтретя року за несправедливість жорстоко застрягла се воєнними зарядженнями і занятям, яке вичерпує помічні засоби краю, руйнує його промисл, нищить його міста і села і множить різні, страчені і замьакана в явниці, а в хвилі, коли Німеччина горить до світа про мир і людськість, вивозить воно тисячами бельгійських горожан і спихає їх на дно неволі.

Бельгія перед війною змагала тільки до того, щоб жити в добрій згоді з сусідами. Її король і правительство мають тільки ту ціль, щоби привернули мир і право, одначе хотять вони мати тільки такий мир, який запевня би на будуче іх країну управленю на праву (reparation), гарантії і безпеченство.

Увага ш. к. кор. Бюра: Кінецьний погляд про сю ноту, переслану Агенцією Агаса, буде можливий, коли буде доручений офіційний дословний текст.

За автономію України.

Львіванська „L' Ukraine“ в ч. 18, в 25. грудня м. р. доносить „в позаяжного жерела“:

Гурт Українців, який числять поміж своїми членами проф. Грушевського і думського посла Александрова, працює тепер при співучасті проф. Мілюкова над предложенем закона про автономію України. „Новсе Время“ впевиє, що українське питаня буде предметом парламентарних нарад на одним в близьких за сідань думи.

Відзначене проф. Ф. Вовка.

Відень 30. грудня 1916.

Французське правительство відзначило — як доносить „Реч“ — відомого нашого ученого проф. Федора Вовка, голову антропологічного товариства в Петрограді, що переводив перед роком свої студії в Галичині й Буковині, орденом почесного легіону. Таке саме відзначене припало й уаривителеви етнографічного відділу музею ім. царя Олександра II. Н. Могиланському (братова письменника Михайла). Почесні відзначеня названих двох рос. Українців з боку французької республіки тим значенніші, що по ва ними одержали їх в Росії ще тільки отсі учені Великороси: члени академії Конрадов і Павлов (великі хрести), член академії Ляпо Данилевський (звичайний офіцирський хрест), а проф. Ростовцев орден почесного легіону. Всіх названих учених повідомив про відзначеня письменно французький посол в Петрограді.

(19)

Руссофільський процес.

ВІДЕНЬ. (Вз. тел.) Процес проти о. д. ра Богатирця і тов., в якім на лаві обжалованих засідать також і галицькі русофіли, між ин. б. посол соймовий о. К. Сенік, д. р. Сашук, д. р. Черлунчакевич іо, д. р. Булик і ин. ведений перед дивізійним судом красвої оборони вже доходить до кінця, так що арисуду мож надіятись ще перед Різдом.

(20)

Авдієнція пос. Василька у міністра заграничних справ.

ВІДЕНЬ. (Вз. тел.) Міністер заграничних справ д-р Оттокар гр. Церрін, який 22. грудня був іменованій цісарем, приняв 25. грудня голду Союзу українських парламентарних і соймових послів Буковини пос. Миколу Василя на аудієнції, яка трагла ся пять чвертий година.

Основа мирових переговорів.

ЛЬОНДОН. (Бюра Райтера). „Daily Tel.“ дозвудь ся, що правительства союзників вже затвердили відповідь на німецьку ноту. Невазом Вільзон одержить її текст і доручить її осередним державам. Тоді пізнають воюючі і нейтральні держави, що не має надії слонукати союзників коли небудуть до того, щоби вони зрєкли ся можливо-ти побіди в хосен мира, який може бути тільки німецьким миром, доки істаєт військова сила Німеччини. Відповідь антанту дуже по дрібно представляє цілі, за які він бачь ся та заваляє, що бажжючи покласти край насильству Німеччини, поставить услівя зовсім инякші від давних паперових гарантії. Девіанк „Times“ аше: Віддача занятих областей і аннагорода шкід, се услівя, які мусять попередити не тільки закаючене мира але й всякі тимчасові міркозаня про справу мира.

Бої за Буковину.

МІЛЯНО. (Таб.) „Coggiere della Sera“ додає до відомости в російського воєнного фронту отсей коментар: Неприятельська офензива на границі Молдавії на престорі около 20 км. змагав до розділення російських військ, які займають ескан в долині Тротуша і Бистриці від військ, що серед боротьби відступили на ромуницькій ниву до лінії Серета. Вислід такого проломання був би подвійний: Росіяни, що оперують на ниву були би приведені натиском на їх праве крило приспівити свій рух в напрямі Серета, за те Росіяни, які стоять в семигородських Карпатах були би зстрожені з лівого крила, а загрожени подучена в лінійку Серету рингоділо би їх покинути західну сторону долини тої ріки, а імовірно також уступити з Буковини.

Чорногора вдоволенна ц. і к. управою.

ВІДЕНЬ (Таб.) З воєнної пресової газети ри доносять: „Coggiere d'Italia“ лише про новий революційний рух в Чорногорі. Ся відомість є недумкою. Від гяду місяців не було ніякого з буреня вбличного сувоку ю, яке заслугудало би на згадку. Населенє постепенно приходить до переконання, що ц. і к. військова управа стремить до дивиненя добробуту в краю і можливо лагідно приміноє зарядженя. Поворот інтернового духовенства, який небавом наступить, є доказом довіря військової управи до настроєних побре кругів в краю.

Реконструкція ромуцького кабінету.

ЯССИ, 28. грудня (Аг. Агасе). Ромуцьке правительство дізнало реконструкції через вступленє бльше членів колишніх сполційних партій. Братівку отає президентом міністрів і міністром заграничних справ. Константиєску обіймає міністерство внутрішних справ на місце Мордму. Таке Йонеску вступив до кабінету як міністер без тєкя, також ки. Кантуквен, Гречіку і Істраті вступили до кабінету.

Австро-угорські цивільні бранці в Англії.

ЛЬОНДОН (Таб.) „Daily Mail“ доносить: Фермерів в Сурей повідомлено, що до їх розпорядженя для пільних робіт є багато австро-угорських бранців цивільних. Бстатю Австрійців і Угорів вже працює. Одержують вони за своєю працо звичайну винагороду а фермери, що дають їм мешканє і їду, стають собі за те з їх плати тижнево 12 шилінгів і 3 пенси.

Еспанія супроти ноти Вільсона.

МАДРИД (Таб.) Преса прихильна правительству прийняла ноту Вільсона з найбільшою адержливістю.

Володимир Левицький

(Василь Лунич).

Минає сорок літє літературно редакційної діяльности чоловіка, котрий чимало тяжкої, невдачної праці вложив в наш просвітний і літературний рух вісімдесятих і дев'яноятих років, людний, для якої характеристично десить сказати, що багато знайдеть ся одиниць серед української суспільности, які стрівнувши ся з ним в товаристві, реалізовуючи в ресентю Володимиром Левицьким, аж опісля довідують ся, що се той, котрого знали і привикли називати Василем Лукичем.

Як від псевдонімами та криптонімами скривало ся його дійсне імє і прізвище, так крили ся поред очини загалу розміри його журнальної праці, яку він погори свої тяжкі, фізичні занятя складав на невідомим жертвеннику.

Ніхто, хоч би і найовітійший дослідник його літературної діяльности не в силі дати точний її образ. Бо хто в силі почислити ті розмови, які він Василь Лунич не дав своєї правдивости, не дав удержаня дружних чи токарських відносин, а для прикладу одиниць до літературної праці? Левицький знайдець ся зто, що зміг би зробити описокчик його листів, яких тисячі написав він не у власних особистих чи фахових справах, а в справах загальних, редакційних.

Знаменитими є слова в сльзотній Василя Лукича, пміщений в рев В. Шуратем в герміні часів „Зорі“ в 1896 р. Ось вони: „Я сам не думовав пригнати переказувати ся з Васи-

Боротьба за Монастир.

МІЛЯНО (Таб.) Італійські дивізіони доносять в Солуня: Німецькі і болгарські війська бомбардують безнастанно Монастир і що йно спровадженіх батарей середнього калібру. В однім з останніх днів знищено в Монастирі 100 будинків. Неприятельські летуни кружляють над Монастирем і околицєю.

Російські цілі вонні.

СТОКГОЛЬМ (Таб.) „Новий Економіст“ містить статью російського політика Мігуліна, що для Росії є цілю в сій війні добує великих областей в Мазії Азії і одержанє через Александретту доступу до Середземного моря.

Французько-англійські наради.

ЛЬОНДОН (Таб.) Урядово: Під час останніх трьох днів відбували ся в Лондоні постигні наради між англійським правительством і французькими міністрами Рібо, Тома та иншими представниками французького правительства. Свобідно обговорено всі справи, які доторкають інтересів обох правительств та осягнено повну згоду.

Торговельне зближенє між Австро-Угорщиною й Болгарією.

СОФІЯ (Болг. аг.) Правительства австро-угорське і болгарське обміняли ся нотами про найдалше влучі призілеї в торговельних взаєминах між Болгарією і монархією протягом 1917 р.

Примус праці у Франції.

ПАРИЖ (Таб.) Сенатор Беренже висє предложенє викона про мобілізацію цивільного населеня, яка має обняти всіх горожан між 17 і 70 роком житя.

Російське ввідомленє

з 28. грудня 1916 р.

Західний фронт: Неприятельська тяжка артилерія острілює наші становища на схід від Жаркова в околиці Пеняків, де наші рови є знищені. Також відтисок коло Гарбузова є острілюваний. В гупаліським лісі і Біла Августівки, в місці, де Нарайка вливає ся з лівого боку до Золотої Липи, наші стежі дійшли до схилого берега ріки в околиці села Свистільник. Вони відогнали неприятельську сторожу і принесли на гаш брїг матеріал до робленя засіків а дроту. Пробу переправи через Дністер, на південний схід від Галича, коло Семаківців здержано огнем.

З 29. грудня 1916 р.

Західний фронт: Пробл неприятель-

ських стєж наблизтити ся до наших ровів а колиди Сидонівки на південє від Бродів а верто нашим огнем. Неприятель веде дальше артилерійський огонь на наші становища а долинн гупаліського ліса і села Грабколиць.

На волинські школи

„Пятнова система“.

На необхідну потребу удержаня 25 українських шкіл на Волині, які супроти останніх півдїй тим дорожшій і важнійшій для української справи, конечні як найкоршій і найбільшій жертви.

Взяво Вєселовський ІІ, Львів 5 К.; В. Пани: Масю Герасимовичіву, Маню Дуриківну, Фуню Малішевську, Ліну Ковалівну і Катрусу Николаїчуківну.

Рівночасно пересилаю почтовим переказом до тов. „Дністер“ квоту 240 К 80 с., на що складаєть ся (в коронах): Від тов. „Українська жінок“ в Стрию 80, з лябета у Вл. п. Рєвако вичевої 27, від д ра Никиф. Гриняка 100, від Іван. Витковичкої 10, від чет. УСС. Ост. Кабурського 10 80, від о. Ник. Мятковського і від п. Андр. Микитяка 2, від п. Ольги Миклаєвичевої 5 Марія Веселовська. — о. Білинський Костя, Гуменець 20 К (Дн.); о. Миколу Стрільбицького парша з Сорік, о. Петра Еміля Кордубу парша з Мсток, о. Володимира Стерника парша з Пустомит. — о. Чолій Филип, в Сльбоді бол. 10 К (Дн.); о. М. Ганушевського гіл-азійського професора Миколу Творидло кмісаря в Долині, директора Рєпського в Ровочках, п. Ольгу Дучимієску у Львові і Тетфілі Горникевича у Львові — о. Андрухович 20 К (Дн.); о. сов. Василя Попеля парша Олеші тепер Калуш, о. Ант. Гарасевича пар. Делієва, о. Грушя парша Солотвини, о. Стефанчука парша Пивелча, о. сов. Котюбу а Тисмениш. — о. Ів. Ширбанюк Іванівці 25 К (Дн.); о. Івана Шизька парша в Волцєва, о. Теодора Дякобу парша в Руді, о. Алексіявара Квасюка парша з Межуріч, п. Федка урбан. школи з Демьки дїсної. — Марія Пулюганя, Львів 2 К (Дн.); Нусю Корсмицьківну Львів, Олю Козакевичівну Львів, Клавирю Рудковську Львів, Осипа Партику Львів, Василя Гматресевича Ліско.

Жерти просить ся послати до кред. тов. „Дністер“ (Львів, Руська 20) ч. кн. 9888, позначляючи карткою адміністрацію „Днє“ і звязаних. X 1-

НОВИНИ.

Львів, 1. січня 1917.

— Василь Лунич. В суботу д. 30. грудня відбуло ся в Товаристві „Просвіта“ надзвичайне засіданє Головного Ввідлу з приводу сорокових роковин літературної діяльности п. истара Володимира Левицького (Василя Лукича), тепершнього редактора видань „Просвіти“, колишнього члена Головного Гяду і голови видавничої комісії. В р. 1876 р. Володимир Левицький спільно з Іваном Белєсом, Антоном Доліньським і Іваном Франком зредагував альманах і

дєж Лукичем, зде се могу сказати, що найменша моя картка не остала без відповіді, і то відповіді скорої, обширної, прихильної. Те ся ме чув я теж від многих, многих осіб. Як обширна мусяла бути та переписка, о тім могу догадувати ся на основі того, що один з листів В. Лукича, писаний до мене в початках гвтиня, назначений порядковим числом 100.“

Коли редакційна праця, хоч впливова, нагіть серед народів, що мають високо розвинену літературу, не належить до найпримітніших, коли праця українського редактора в нинішніх часах незалежна, то праця редактора українських видань у 80-их роках була прямо жертвоуваням.

Вже повинуючи навіть се, що те давала матеріальних користей, вона серед нелишколенних ше в літературній праці робітників ребула чимало вогрєв, а серед вогрєв української ідеї викликувала глум і насміли.

Коли несовчасний редактор, притупуючи до едваніттва, розперяжє якоюсь кякою та може після своєї впадоби перобирати в редакційній течі, то редактор українського видавництва в тих часах, коли літературний рух тільки що пробуджував ся, беручи ся до редагованя, знаходив і каяу і теку пустими. Треба було бути добрим економом та не аби яким знавцем людий, бо треба було і обгнати видатки і серед кружка знайомих відгадувати літературний хист, а відгадуючи, узяти шлої силі вивови, щоби спонукати людий, що про свої хист сама може нічого не знала, щоби взяла за перо. А яким тонким дипломатом муся бути редактор, коли перша проба пера знайдєтє ним

одиниці не посвела ся? Яких чємних, розумних і переконуючих сил муся він уживати, щоби не зривати і з прихильника не зробити неприхильника, або може не і загнати у ворожий, протинародний табор.

Се, що сказано загально про становище, прихити і долю українського редактора 80-их років, се тільки лаба, невдачна сльзетка прикмет Василя Лукича.

Якби хто ждав короткої його характеристики, то можна би відповісти: Се наскрив ідеаліст, що не доволяв ся мріяти та гарними фразами, а умів закотити рукави і взяти ся до реальної, буденної, чорної праці, не шукаючи користі та розголєсу, а доводяючи ся сльзюмисто, що у великим будинку відредженя українського народу чимало него, липлєних його руками, і то того, що ілаз своєї трітєвості і викінченя уайшли в фундамент будівлі.

Переживають ся оті тини, але як раз тому вони і велики дороги нам...

Се не слово-слово, не похвальний гим, а суцшна правда, якої стійність може провірити кожний, хто схоче хоч на звільно перевести ся думкою в часи сорок літ тому назад і хоч побіжним, коротким оглядом обїве час аж до нинішних часів. Не маємо наїзру подати точний образ діяльности Василя Лукича, се полишимо фаховим літератам. Хочемо тільки в 40-літє роковини його діяльности начеркнути сльзєтєку сего великим заслуженю літерата редактора.

(Далше буде.)

с. Т. Лемагубський.

НОВІ ЛЬОСИ Австр. Черв. Хреста як го-
тінку около 33 К на складі
в місті за 193 К з 28 ратах по 5 кор. Перша рата
з склада 8 кор. 50 сот., дальше по 5 кор. —
Прото грн «к. 1. цього. Головна вистр. 500 000 К.
ДІМ БАНКОВИЙ ВІЛА 1-37

SCHÜTZ I CHAJES
Львів, пл. Марійська 7.

**Краєвий Союз господ.-
торговельних Спілок**

Львів, — вул. Зіморовича, ч. 20.
подає огнім до відома своїм П. Т. Віа-
борцям, що з огляду на кошти, получені
в нисилкою потверженнь на одержану
готінку, — на буаче окремих поквітowań
не буде висалати та що за таке потвер-
дження буде служати почтова посвідка.
ДИРЕКЦІЯ.

Відраний денний (бюльочковий)
КАПЕНДАР на рік 1917.
Шваб. К. 171, в перекладі К. 151 (5 шт. К. 1 —
10 шт. 1250), висилан по відсылкою готінку.
А. Опиш. Львів, Кадечна 4. 13 1-20

ЦЕБУЛЮ КОШАМИ

від 50—60 кг по ціні К 1— за 1 кг
висилас на провінцію

КРАЄВИЙ СОЮЗ
Господарсько-торговельних Спілок
у Львові, Зіморовича 20. VI.B 1-2

Одиничне українське
Тов. взаємних обезпечень на життя і вистр.
п. **„КАРПАТІЯ“** 1-1

Почесний президент Його Ексцелленція метро
полит граф Шептицький.

Товариство оперте на взаємності, а через се ре-
ниски припадають самим членам.

Ручить вже по трех літах неоспоримість і нева-
пальність обезпеченя.

Принимас по трех літах право викупу, а також
вже по трех літах уділює повички на визале
відсотки.

У всіх справах звертати ся на адресу:
ЛьВІВ, — вулиця Гуоьна ч. 18.
Години урядові: від 8 до 2.

Кождий
научить ся говорити по німецьки з книжки
п. 3.

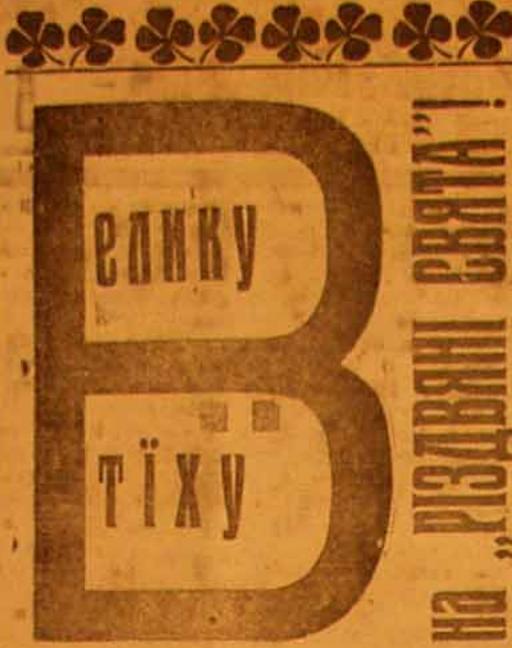
Підручник до науки німецької мови
задав Ю. РУДНИЦЬКИЙ.

Підручник сей видадо Товариство „Про-
світа“, а обіймає він 240 стор. друку до-
тідного формату.

Один приж. коштує 3 кор. 50 сот. брош., а
оправа. в полотні в витисками 6 кор. 50 с.
На початку пересилку треба долучити 55 с.
Висилас ся тільки за готінку.

Замовлення слати на адресу:
КАНЦЕЛЯРІЯ ТОВАРИСТВА „ПРОСВІТА“
Львів, Ринок ч. 10. VI.A 1-7

Купуйте і замовляйте!
Календарець „РУСАЛКА“
в Ціна: штука 30 сот. (почт. 35 сот.) в
10 штук з почт. оплатою К 3.00
25 7.20
50 13.50
100 25.00
Шд 25—100 шт. поручено (рекомендовано).
Вже продає ся відраний календар нагр.
1917. Ціна 1.29 К., з пересилкою 1.50 К.
12—15 Замовлення приймас: 74с
А. ОПИШ, Львів, Кадечна ч. 4.



— зробите собі і своїй родині —
— як закупите — — —

ПРЕГАРНІ КНИЖКИ

— вні продаємо ЗА БЕЗЦІН, —
Бо за **ПОЛОВИНУ ЦІНИ**, і то в танім
часі, коли все носюди у дзас подо-
— ражіло — у нго — — —

— о **ПОЛОВИНУ ДЕШЕВШЕ** —
всі вичислені книжки коштують тільки

10 КОРОН.

- ВА. СТ. РЕЙМОНТ:** Мужики.
Авторна, перекл. із польськ. М. Павлика:
Часть I. Осінь 2—
Часть II. Зима 2—
Часть III. Весня 2-40
Часть IV. Літо 2—
- ІВ. ФЕ Р-КО:** Коло смерти —30
- ВОЛОДИМИР Б.:** Лаячки, опов. 1—
- В. Г. ЗЕЛІГЕР:** Синя фальота, світова
повість. Часть I. і П. Переклав М.
Лозинський 6—
- М. КОЦЮБИНСЬКИЙ:** Листи до Воло-
димира Гнатюка 1-50
- Д-р А. КРИСТЕНЗЕН:** З філософії по-
літики переклав Д-р М. Лозинський 1-80
- Б. бр. НОЛЬДЕ:** Автономія України
з історичного погляду.
В перекл. і з передм. М. Залізняка —40
- „Russica“ розвідки й статі 1-60
- М. ПІНО:** Проблеми сучасної есте-
тики. З фрнц. мови перекл. Др Щурат 1-60
- АЕОНІД АНДРЕСВ:** Семеро повішених
переклав В. Сімович 1—
- Наші християнські суспільники —50
- А. ФРАНС:** Боги жаждуть крови 2—

Замовляти: **„ДІЛО“** Львів, Ринок 10.
ПОРТО 80 сот., на Feldpost-и 1 50.

Замовлені книжки за по-
переднім надісланем грошей
висилаємо **ТОГО САМОГО**
ДНЯ так на провінцію як і
на пол. почту. Хто замовить
і прише гроші на уці книжки,
тому почту самі оплатимо.
Поодинокі книжки можна
заковлати з 50% опушту, тоді
просьмо на висилку звичайну
долучити 15 сот. на поруче-
ну 50 сот.



Загальні Збори

членів товариства
„КАСА ЗАДАТКОВА“

стоваришеня зареєстрованого в обмеж. порукою
в Камінці струмільовій

відбудуть ся дня 11. січня 1917 о год. 2. по
полудни в льокалю „Каси Задаткової в Камінці
струмільовій в саідуочим аорядком:

1. Відчитанс протоколу попередних Загальних
Зборів.
2. Справозданс Дирекції за рік 1914 і 1915 і
предложено білянсу.
3. Справозданс комісії контрольної.
4. Розділ чистого зиску.
5. Вибір 9 членів Ради Надзорчої, 3 заступни-
ків і комісії контрольної.
6. Внесення членів.

Неколи приписане статутом число членів
в висше означеній годині не явить ся, Загальні
Збори відбудуть ся о год. 3. з тим самим по-
рядком днешним без огляду на число членів.

Камінка струмільова дня 29. грудня 1916.
14 1-1 Рада Надзираюча.

По мысли §. 45. в) статуту подаємо до
відома наших П. Т. вкладників, що з днем
1. січня 1917 793 8-7

— **ЗНИЖУЄМО** —
стопу від всіх владок ощадности
на 4%

з тим що на дальше як і перед тим ренто-
вий податок помимо державної підатки бу-
демо опладувати з власних фондів.

КРАЄВИЙ СОЮЗ КРЕДИТОВИЙ
у Львові — Ринок 10.

Оповищене
Загальних Зборів

ПОВІТОВОГО ТОВАРИСТВА КРЕДИТОВОГО
стоп. зар. в обмеж. порукою
у Львові

які відбудуть ся 2. лютого 1917 о 10 год. ра-
но в льокалі стоваришеня з отсім порядком
днешним:

1. Відчитанс протоколу в послідних Загальних
Зборів.
2. Справозданс з діловодства і білдиси за 1914,
1915 і 1916.
3. Заїт Краєвого Союзу ревізійного.
4. Заїт комісії контрольної з внесеннями на роз-
діл зиску.
5. Вибір управн.
6. Внесення і запити.

Білянси до перегляду членів в льокалі
стоваришеня в годину: урядових.
Львів 8. грудня 1916. 338 3-3

Половина накладу
КАЛЕНДАРЯ „ПРОСВІТИ“

на рік 1917
вже розійшла ся.

Радимо проте саішати ся із замовле-
нями, бо наклад сього року не великий.
Календар представляє ся дуже по-
важно.

Продас ся тільки за готінку по ці-
ні 2 кор. 50 сот. (для членів, що зло-
жили вкладку лише 2 кор.). На порто
звичайне треба долучити 30 сот., реко-
мендоване 55 сот.

В коміс не дає ся, за посліплатою
не висилас ся.

Замовлення і гроші слати на адресу
КАНЦЕЛЯРІЯ ТОВАРИСТВА „ПРОСВІТА“,
Львів, Ринок ч. 10. VI.A 2-7